

پاسخ به نقد مقاله:

تأثیر شبیه‌سازی کامپیوتر و مانکن بر درک دانشجویان پرستاری از خودکارآمدی در احیای قلبی ریوی. مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی

اعظم حیدرزاده، منصوره عزیززاده فروزی*، مجید کاظمی، یونس جهانی

سرمدیر محترم مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی

ضمن عرض تشکر از نویسنده محترم که مقاله اینجانب را مطالعه نموده و با نقد خود که مسلماً مستلزم صرف وقت زیاد است. موارد مطرح شده در نقد مقاله در زیر توضیح داده شده است:

در پاسخ به نحوه تصادفی‌سازی گروه‌ها می‌توان بیان داشت که در مقاله ذکر شده است "پس از آن دانشجویان به صورت تصادفی با استفاده از قرعه شانس (سکه انداختن) به دو گروه (مانکن ۳۶ نفر و کامپیوتر ۲۵ نفر تقسیم" شده است و این بدان منظور است که تقسیم‌بندی بین دو گروه در بین دانشجویان در دو ترم تحصیلی سوم و پنجم انجام گرفته است و همان‌طور که در مقاله قید شده است دانشجویان ترم سوم در گروه مانکن و پنجم در گروه کامپیوتر قرار گرفته‌اند؛ از طرفی تقسیم‌بندی بعدی که ذکر شده است به دلیل محدودیت از نظر سیستم‌های کامپیوتری در دسترس در دانشکده و همچنین محدودیت فضا برای گروه مانکن دانشجویان در هر گروه نیز مجدد تقسیم‌بندی شده‌اند. در ادامه نیز باید این نکته را ذکر کرد که باتوجه به در دسترس نبودن دانشجویان کافی در یک ترم تحصیلی پژوهشگران برای رفع مورد ذکر شده مجبور به استفاده از دانشجویان در دو ورودی متفاوت شده‌اند که البته با توجه به معیارهای تعیین شده جهت ورود به مطالعه این مشکل نیز سعی گردید تا حدودی برطرف گردد.

در پاسخ به "در مطالعات مداخله‌ای که گروه عدم مداخله وجود ندارد، به راحتی نمی‌توان نتایج حاصله را به مداخله منتسب کرد، بطوری که بسیاری از پدیده‌ها در طی زمان و یا شرایط می‌تواند بهبود پیدا کند" نیز می‌توان به این مطلب اشاره کرد که استفاده از مانکن در کنار سخنرانی در دانشکده مذکور به عنوان یک متد آموزشی به شمار می‌آید و همان‌طور که بیان شده است با توجه به هزینه بر بودن و همچنین صرف زمان برای استفاده از این متد آموزشی، بر آن شدیم تا از نرم‌افزار احیا قلبی ریوی طراحی شده که البته هزینه بسیار ناچیزی در مقایسه با مانکن برای مؤسسات آموزشی در پی خواهد داشت را مورد مقایسه قرار دهیم و همان‌طور که در نتایج نیز مشخص شده است بین دو گروه بعد از مداخله تفاوت آماری معناداری مشاهده نشده است. علاوه بر این با توجه به بازخوردهای نرم‌افزار نیازی به صرف زمان اضافه برای تدریس وجود ندارد و می‌تواند به عنوان یک جایگزین مناسب مانکن در اختیار دانشجویان قرار داده شود تا در هر زمان که فرصت داشته باشند مراحل احیا را با توجه به انواع سناریوهای متفاوت طراحی شده در این نرم‌افزار انجام دهند.

* نویسنده مسؤول: منصوره عزیززاده فروزی (مربی)، مرکز تحقیقات علوم اعصاب و انستیتو نوروفارماکولوژی دانشگاه علوم پزشکی کرمان، ایران. m_forozy@kmu.ac.ir
اعظم حیدرزاده دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش پرستاری دانشگاه علوم پزشکی کرمان، ایران. (heydarzadehaazam@gmail.com)؛ دکتر مجید کاظمی (استادیار)، گروه داخلی جراحی، دانشکده پرستاری مامایی و پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان، کرمان، ایران. (maj_kaz@yahoo.com)؛ دکتر یونس جهانی (استادیار)، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت، پژوهشکده آینده‌پژوهی در سلامت، دانشگاه علوم پزشکی کرمان، ایران. (yonesjahani@yahoo.com)